

Barbora Janů: Architektonický vývoj zámku ve Světlé nad Sázavou
Posudek bakalářské práce

Barbora Janů se ve své bakalářské práci vytkla nesnadný úkol popsat dějiny a stavební vývoj zámku ve Světlé nad Sázavou. Důvodem její volby byl zájem o osud této méně známé památky, z něž vyplynula snaha charakterizovat její kvality, které spočívají jak v jeho architektuře, tak v množství dochovaných prvků. Základní osnovou byla metodika standardního SHP, která však byla redukována dle možností rozsahu a záběru bakalářské práce.

Historie zámku je v práci přehledně popsána na základě publikovaných archivních zpráv a příslušné historické literatury. Následují popisy exteriérů i interiérů stavby, na něž navazuje pokus o uměleckohistorické hodnocení, nástin stavebního vývoje a orientační soupis dochovaných prvků. Práce je doplněna plánovou a fotografickou dokumentací.

Záměr autorky byl v nejlepší slova smyslu bohubilý: věnovat pozornost opomíjené památce a prostřednictvím poznání jejího vývoje a hodnot napomoci jejímu zdárnému uchování v budoucnu. Sympatické je rovněž odhodlání, s nímž se tohoto rozsáhlého úkolu ujala. O to těžší je proto konstatovat, že vytčený cíl přesáhl možnosti bakalářské práce a v jistém smyslu i současné možnosti její autorky.

Jestliže historickou část práce lze označit za velmi kvalitní, část popisně analytická je už problematictější. Popisy jednotlivých částí exteriérů jsou sice velmi poctivé a podrobné, avšak ne vždy se jim daří postihnout to podstatné a postupovat od celku k detailu. V rámci popisu interiérů jsou místnosti z nepochopitelných důvodů řazeny do umělých „jednotek“, které však nemají žádnou souvislost s reálným stavebním vývojem zámku. O „nepropojení“ výsledků popisů s historií zámku bohužel jednoznačně svědčí pokus o grafické vyhodnocení stavebního vývoje, který podobou vůbec neodpovídá metodice SHP a nepochopitelně stavbu vývojově dělí dle křídel, což nemá s realitou složitého vývoje zámecké budovy nic společného. Velmi vágní je rovněž kapitola „uměleckohistorické hodnocení“, která se vůbec nezabývá hodnocením jednotlivých etap, ani tím nejvýraznějším, tedy podobou zámku po historizující přestavbě v polovině 19. století.

Oproti původním předpokladům zůstala práce bohužel jen na půli cesty. Autorce se podařilo zámek historicky zařadit, podrobně popsat a zdokumentovat a vytvořit cenný přehled dochovaných prvků. Pokus nastínit stavební vývoj nebo doložit uměleckohistorickou hodnotu hlavních dochovaných fází se však bohužel nezdařil. Přes výše řečené závažné námitky se domnívám, že práce představuje důležitý příspěvek k historii i soupisu prvků dané stavby a svým záběrem nakonec naplnila rozsah i záběr stanovený pro bakalářskou práci. Práci proto doporučuji k obhajobě s tím, že pro finální hodnocení bude zásadní diskuse v jejím rámci.

V Praze, dne 4.9.2012

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.